

Sentència 10-2019 del TSJA. Impost sobre Societats. Remuneració de l'òrgan d'administració. Sanció lleu.

Extracte facilitat per Strategos

Resum: La deducció de la retribució pagada a l'administrador, quan els estatuts no preveuen l'obligació de retribució suposa una infracció de defraudació. La regulació continguda a la llei de l'impost sobre societats és clara respecte la necessitat de que els estatuts determinin l'obligació de retribució i per tant l'incompliment d'aquesta previsió és sancionable.

Resolució: Confirma sentència recorreguda (Tribunal de Batlles 17 de setembre de 2018) i desestima el recurs d'apel·lació presentat de part.

Aquesta valoració no ofereix consells específics per a situacions determinades i concretes. Demaneu assessorament jurídic abans d'entaular accions concretes, en vista de les circumstàncies de cada assumpte.

C. Prat de la Creu, 59-65
Escala A, 2a planta
AD500 Andorra la Vella
+376 805 705
strategos@strategos.ad

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa
Núm. de Protocol: 2000046/2018
Núm. Rotlle: TSJA-0000122/2018

SENTÈNCIA 10-2019

PARTS :

Apel·lant: P. SA

Representant: Sra. IOM
Advocat: DEA

Apel·lat: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sr. CPS
Advocat: Sra. EVC

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL

President:
Magistrats:

M.I Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA
M.I Sr. Bernard PLAGNET

M.I Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, a vint-i-ú de febrer de dos mil dinou.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **2000046/2018**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent la magistrada **Sra. Elsa PUIG MUÑOZ**, la qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La societat P. SA va interposar demanda jurisdiccional contra la resolució de la Comissió Tècnica la Comissió Tècnica Tributària del 12 d'abril del 2018 (f. 112-113) que venia a confirmar la resolució del Director general del Departament de Tributs i de Fronteres del 15 desembre del 2017 (f. 103-106), mitjançant la qual s'imposava a la societat agent dues sancions de defraudació lleus d'un import de 900€ i 1.800€ referents als exercicis 2014 i 2015 de l'impost sobre societats

2.- En la sentència del 17 de setembre del 2018 el Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda promoguda per l'agent.

3.- En el seu escrit d'apel·lació, de data 8 de novembre del 2018, la societat agent estima que no es pot considerar una defraudació el fet d'haver-se aplicat com a deducció de l'impost sobre societats la remuneració de l'administrador, ja que, a judici de l'agent, no va actuar amb dol ni culpa.

4.- En la seva contesta de data 30 de novembre del 2018, el GOVERN estima que, com sigui que l'agent es va aplicar unes deduccions que no procedien, resulten ajustades a dret les dues sancions lleus imposades.

5.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat la magistrada ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Competència

El Tribunal Superior, Sala Administrativa, és competent per conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39.3 de la Llei qualificada de la Justícia.

Segon.- No hi ha discussió en el fet que la societat agent va aplicar unes deduccions improcedents. De fet, com ambdues parts saben, la sentència d'aqueix Tribunal 41/2018, de data 15 de maig, va desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la mateixa societat agent contra la sentència del 3 d'abril del 2018 el Tribunal de Batlles, desestimant de la demanda interposada contra la liquidació tributària provisional corresponent als exercicis 2014 i 2015 de l'impost sobre societats.

Per això, la qüestió que cal resoldre és estrictament jurídica, és a dir, si l'actuació de l'agent aplicant-se unes deduccions improcedents pot ser objecte de sanció.

Tercer.- L'article 129.1 de la Llei de Bases de l'ordenament tributari (en endavant LOT) disposa que són infraccions de defraudació les accions o omissions doloses o culposes, amb qualsevol grau de negligència, que comportin un perjudici econòmic per l'Administració tributària, bé en relació als deutes tributaris propis o com a conseqüència de l'exercici dels deutes de pagament per compte de tercers o en els compliment dels deutes de repercussió, i que també tindran la consideració d'infraccions de defraudació aquells perjudicis econòmics que es poguessin derivar del gaudi indegut de beneficis fiscals, sigui quina sigui l'acceptació que adoptin, així com la improcedent acreditació de partides positives o negatives en base o en quota. I en general, tota acció o omissió contrària a l'ordenament que comporti un perjudici econòmic indegut a l'Administració tributària.

D'altra banda, l'apartat 2 afegeix:

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.

